

1-02-15

Ištraukos iš J. Biliūno apysakos „Liaudinė pasaka“ interpretacija

Jonas Biliūnas - jauniaviečių lietuvių literatūros klasikas. J. Biliūnas lietuvių literatūroje įtvirtino psychologizmą. Jis buvo didelis žodžio mėstas, benviðis iðodis tarkiniškai trumpas, bet erdoves minčias. Jono Biliūno žanras - trumpas lyriinių psychologinių novelių kūrė artima klasičinis novelių modeliui: glaučios pasakojimas, neįprastas žvylis, g. pabaigoje - paslėmus apibendrinančius akcentus. „Liaudinė pasaka“ - pagrindinis iðodis iš pats smarkiausias J. Biliūno kūrinius.

Ši ištrauka yra iš kurinio vidurio, kai kaiko negro, ir apie tai persiskalo sėdos už juozapoto vyras dar tik ketina palikti ją už: „Man kazin koolil taip širdy sopa.“ ir išėti pas maištininkus. Moteris dar nenuišokia apie artejančias nelaimes.

Pirmasis ištraukos sakinyje norodo suprantą, jog tai vyras užkalas ið moteriu

slaptingas mitas. Jis nubraižia ribo tarp sveisios ir tamso. Nahradas viso vilnomo apgaubia reñiniai, paslaptini, klasta.

Toliau norodama vilnomo vieta:

„žaly gvebes“. Gurbas - tai ^{auktito sklypas} remautiškai vadintamas žmogus. Jo paroda namų erdy.

Pirmame sakinyje pristatomas pagrindinis vilnijas. J. Biliūno kuriniuose pagrindinė vilnija tampa visai įvairių pagrindinių vilnijų, tačiau tiki ne iš tiesų apysakoje.

Čia pagrindinis vilnijas - juozapota. Juozapota - vienas ið gražiausių lietuvių literatūroje moterų pavalių. Ištraukoje apibendrinanties akcentas. „Liaudinė pasaka“ - pagrindinis iðodis iš pats smarkiausias J. Biliūno kūrinius.

„Bailiu balsu ēmi klauineti“ Ji jautrios iðlos ir labai geros iðdis. Moteris nujautėja

juozapoto vyras dar tik ketina palikti ją už: „Man kazin koolil taip širdy sopa.“ Juozapota - tipiška kaimo moteris. Ji nori išklausti vyrą apie jo sumenymą, tačiau supranta, jog tai vyras užkalas ið moteriu laiko: „Te pati vakarg.“ Nahradas - ið juos kisti nugalė.

Toliau ištraukoje atsklidžiamas vy. vaikų: „kaip bus gora paslum [...]. Ir nė
ro poricija. Jis ramina savo žmoną, nino laukę vaikų.“
✓ Jos jaučinti: „- Nebijok, - ramino vyras.“
„Jis priverstas meluočia juosapotai, nes žino,
jog vieno eiti į tilkai nėštus. Salydai-
mas: „Dvielės iš laisvės tik taip sako“^{vy.} Vy.
nos stengiasi išvysti nuo žmonos minties apie
tai, jog ji mesių eiti pas maistininkus ir kordi-
mu kazokais.

Kitoje pastariai poje iuglysta tarsi li-
dis. Baimis ir norimo jausma pakenčia kai kuri, jog gyvenimą
nisi, daugsmas: „kaip tai dabar gora“. Ju-
sapota ir jos vyras laimingi, kad nebendria jonas: „Taip užiuvojote, [...] išsidijo viso vasar-
eiti dvare, tačiau jis laimingas buvo val. nos nakti...“^{st.} Savojo darami ir negalvojanti-
dama.

Kurinius parašytas apie to nuto lita-
čių sangis, laimingi. Ji nidi malonai
vež užlikimo priuš Rusijos valdžią, tačiai išteka-
koje minima, kad žmonis dar nėra laisvi, tinių kartas, kai ju vienos būtų mato.
Nuti savo žemis ir yra priversti paklusni-
ti.

Pastariai poje atsklidžiamas didžiausias laiminga, kaip kūdikiu...“^{st.} Suo palyginimu no-
juosapotos iš Petro trošlinio - xirlandė

Tikame saliniję atsklidžiamu lauriam
žmogaus jausmai. Juosapota yra labai
laiminga ir myli savo vyrą: „klausei [...]“
iš laimingo, kaip int brangs pavilole int
vyrą žiūridama“.

¶ Biliūno kūrybos pagrindas - min-
tip, jausmai ir išgyvenimai. Nis tai atsipli-
di aptariant juosapotas santykius su vy-
ru, kai kuri, jog gyvenimą.

Toliau iš realybės persilubiamas išva-
sapota ir jos vyras laimingi, kad nebendria jonas: „Taip užiuvojote, [...] išsidijo viso vasar-
eiti dvare, tačiau jis laimingas buvo val. nos nakti...“^{st.} Savojo darami ir negalvojanti-
dama apie esamą padėtį, juosapota iš Petras jau-
čių sangis, laimingi. Ji nidi malonai

Tikame saliniję įpinama menini pri-
moni - palyginimas: „Juosapota už nigo
rima pabūti kokie palypleta ir laimingo buvo

moteris, kurį jauti šalia mylingų vyrų.

Petras slapčia laidi, kada užimtų
jo žmoną ir jo galis išėti nukino re-
tragedomas; „Tada Petras tyliai tyliai at-
kibi iš lovų.“ Jis nurodė išėti neutrū-
suišimus ir nuprados, kaip myli savo mo-
styrę: „pabuciaro nugarą motin.“ Peržey-
lis modulinį glaučias pasalojimas, nuprastas
symbolis. Peržegnudamas Juozapatą jo pa-
tvirtino savo tiliųmingą prisikrimą pri
Divo: „periegnosoj įj!“

„Išidamas o jaukios, saugios na-
mų erdvės į nupaištamu, baugiu erdvę, Petras Gumbas - tai aukštaitiškai vadintamas tra-
pašari šeimingo posukis savo ir Juozapato tas.
gyvenime.

Si istrauka rodo, jog J. Biliūnui sav. Juozapata pristatoma kaip balti moteris:
biavus būvo žmogaus jausmai, mintys. „baulin kelsei eimi blauminti“.
Jis raiči atlaikymo tema ir tiliųjų švies-
ne atitinkam. Rasytojo kūrybos vertė lemia
filosofinius, emocinius, estetinius ištaigumas. Nisi išdi sopa.“

Jono Biliūno kūriniai rodo, jog jis padarė salydamas: „Dwuturus ištaisim tili taip sau
didžių lietuvių literatūroje.

Interpretacijos ištaisymas

08-02-15

Jis yra didis žodis misteras, kurio žodis
lakoniškai trumpas, bet erdvės minčiai.

Jono Biliūno kūrybos išaras - trumpas lyriu-
psychologini noveli, kurie artina klarkinius leve-
lis modulinį glaučias pasalojimas, nuprastas
ivylis o pabagoje - paselmes apibendrinantis
symbolas.

Si ištrauka yra iš kūrinio, hūdina pasoda
vidoriai, kai Juozapotos vyras dar tili ketina
palikti įj ir išeiti pas maištininkus.

Gumbas - tai aukštaitiškai vadintamas tra-
pašari šeimingo posukis savo ir Juozapato tas.

Cia pagrindinis vilijos-Juozapatas.
Juozapata pristatomama kaip balti moteris:
biavus būvo žmogaus jausmai, mintys. „baulin kelsei eimi blauminti“.

Moteris myjaučia kaižas vegera ir apūtai
pasivalo savo vyrui: „Kai kaiči kodil taip
sopa.“

Jono Biliūno kūriniai rodo, jog jis padarė salydamas: „Dwuturus ištaisim tili taip sau
vyras stengiasi nelyti nuo žmonos mintis apū

tai, jog jū ruosian eiti pas maistininkus ir kovoti su kazokais.

Jucaposta ir jos vyras laimingi kad rubruikia eiti dvarei, tačiau jie laimę bukdė rausę valdžia.

Toliau iš realybių persikelama į majo-

nes: „Taip užsisavaojęs [...] išudijo visą naktį...“

Kitame saliunyje atsianda muni ni-

prūmoni - palygintumas: „Jucaposta užnigis

laiminga, kaip kūdikis...“

Šiuo palyginiimu norima pabrėžti, kolka

palyplita ir laimings buvo motris, kurie jauti-

šalia mylimą virą.

Petras slapta kauli, hada užnigis jo

žmona ir ji gali išesti nukluso netrukdomas:

„Tada Petras tyliai tyliai atubili iš lovoo.“

„Ji nenuojo išiti neatsivertimus.

Priégnojimas - tai sakralumas, tilijimo Dievu

simbolis

Petras padari lemtingą pasūlyj savo ir

Jucapotos gyvenime.

„Svarbiausias gyvenimo uždavinys - 08-03-28
išgyventi taip amžių, kad savo darbais
henuskriaustai kito ir nepriwestai jis kentit. (Vincas Krivė)

Koks svarbiausias gyvenimo uždavinys?
Kas vertinga amžiungibis išnisioje, o ne laiki-
noje būvėjime žemėje? Tai klaušimai, įku-
rimos migino rasti atsakymą ne viena karta.
I juos atsakyti migino ne vienas poetas.

Aš kleisti gyvenimo prasmę bandi
Vincas Krivė - lietuvių literatūros klas-
ikas, prozininkas, kuris dirbo realistinį
pasaulio vaizdo su romantine dvaria,
rašė istorinius romalus. Jis paruošė drams
„Skirgaila“, kurioje patikiamas tūgintys,
„kaip išgyventi amžių.

Šis tūgintys patikiamas Skirgailos ir
krivė Skirgailos pokalbio metu. Ji kal-
basi apie tikijimo ruksmę žmogui ir Skir-
gailis ištaria žodius: „svarbiausias gyveni-
mo uždavinys - išgyventi taip amžių, kad